

N. M.

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL R1 R1GmbH 2018-04-30 SKUNDO**

2018 m. liepos 9 d. Nr. S-112 (7-79/2018)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Galiauskaitės
Martyno Endrijaičio – pranešėjas
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus
Vilmos Vildžiūnaitės

Sekretoriaujant

Jelenai Krochmalienei

dalyvaujant mokesčių mokėtojo atstovui
mokesčių administratoriaus atstovėms

A. J.
Miglei Mainionytei

2018-06-19 posėdyje išnagrinėjusi R1 GmbH (toliau – Pareiškėjas) 2018-04-30 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija) 2018 m. kovo 29 d. sprendimo Nr. 69-33, n u s t a t è:

Inspekcija 2018-03-29 sprendimu Nr. 69-33 patvirtino Vilniaus apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Vilniaus AVMI) 2018-02-14 sprendimą dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo kitos Europos Sąjungos valstybės narės apmokestinamajam asmeniui Nr. (14.4) 460-641, kuriuo nuspręsta Pareiškėjui negrąžinti 29764,45 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM).

Skundžiamame Inspekcijos sprendime nurodoma, kad Pareiškėjas Vilniaus AVMI 2017-09-15 pateikė prašymą (prašymo Nr. DE0000000011843925, versija 2017-09-15 13:15:24) sugrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą 29764,45 Eur PVM už laikotarpį nuo 2016-01-01 iki 2016-12-31.

Vilniaus AVMI, įvertinusi Pareiškėjo pateiktus dokumentus, 2018-02-14 sprendimu Nr. (14.4)-460-641 Pareiškėjui negrąžino 29764,45 Eur PVM, nes Pareiškėjas laiku nepatikslino prašymo, nepateikė dokumentų, reikalingų pagrįstam sprendimui dėl PVM grąžinimo priimti, į prašymą grąžinti PVM už 2016 metus įtraukė 2015 metais išrašytas PVM sąskaitas faktūras.

Inspekcijos teigimu, reikalavimus užsienio apmokestinamajam asmeniui, pageidaujanciam susigrąžinti PVM, reglamentuoja Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 117 straipsnis, kurio 1 dalyje nustatyta, kad užsienio apmokestinamasis asmuo turi teisę pateikti prašymą grąžinti jam Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM tik tuo atveju, jeigu jis tuo laikotarpiu, kuriuo sumokėtą PVM prašo grąžinti, atitiko šiuos kriterijus: 1) neturėjo

Lietuvos Respublikoje padalinio, per kurį vykdė ekonominę veiklą, o jeigu tai fizinis asmuo, – dar ir jo nuolatinė gyvenamoji vieta nebuvo Lietuvos Respublika, ir 2) nevykdė šalies teritorijoje jokios veiklos, kuri pagal PVMĮ yra PVM objektas, jeigu šiame straipsnyje nenustatyta kitaip.

Pasak Inspekcijos, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002-06-13 nutarimo Nr. 899 „Dėl pridėtinės vertės mokesčio grąžinimo užsienio asmenims“ 2.2 papunktyje nurodyta, kad užsienio apmokestinamasis asmuo, atitinkantis PVMĮ 116 ir 117 straipsniuose nurodytas sąlygas, turi teisę kreiptis su prašymu grąžinti jo sumokėtą Lietuvos Respublikoje PVM už prekes ir paslaugas, įsigytas ar importuotas Lietuvos Respublikoje per laikotarpį, ne ilgesnį kaip kalendoriniai metai ir ne trumpesnį kaip tų pačių kalendorinių metų 3 kalendoriniai mėnesiai (išskyrus atvejus, kai prašoma grąžinti PVM, sumokėtą per trumpesnį kaip 3 kalendorinių mėnesių laikotarpį, likusį iki kalendorinių metų pabaigos).

Sprendime cituojamos Lietuvos Respublikos finansų ministro 2002-06-21 įsakymu Nr. 189 „Dėl Prašymų grąžinti užsienio apmokestinamiesiems asmenims jų sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM grąžinimo taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Prašymų grąžinti kitose valstybėse narėse įsikūrusiems apmokestinamiesiems asmenims jų Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM pateikimo ir nagrinėjimo bei PVM grąžinimo taisyklių (toliau – Taisyklės) nuostatos. Nurodoma, kad taisyklių 12 punkte nustatyta, kad Lietuvos mokesčių administratorius, gavęs elektroninį pareiškėjo prašymą grąžinti PVM ir Taisyklių 8 punkte nurodytus dokumentus (jei jie teikiami), per 4 mėnesius nuo prašymo grąžinti PVM gavimo dienos turi patikrinti pareiškėjo ir jo vykdomos veiklos atitiktį PVMĮ 116 ir 117 straipsniuose nurodytoms sąlygoms, taip pat įsigytų (importuotų) prekių (paslaugų) atitiktį PVMĮ 118 straipsnyje nurodytoms sąlygoms ir pranešti pareiškėjui ar jo įgaliotam asmeniui apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM, elektroninėmis priemonėmis jam nusiųsdamas sprendimą, kurio formą tvirtina centrinis mokesčių administratorius. Pagal Taisyklių 13 punktą, tuo atveju, jeigu sprendimui priimti trūksta informacijos arba reikia pašalinti prašymo grąžinti PVM trūkumus, Lietuvos mokesčių administratorius, naudodamasis elektroninėmis priemonėmis, per 4 mėnesius nuo prašymo grąžinti PVM gavimo dienos gali paprašyti kitų asmenų, visų pirma, pareiškėjo (arba jo įgalioto asmens), arba jo įsikūrimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti papildomą informaciją. Pagal Taisyklių 14 punktą, prašoma papildoma informacija Lietuvos mokesčių administratoriui turi būti pateikta per 1 mėnesį nuo prašymo gavimo dienos.

Inspekcija akcentuoja, kad vadovaujantis 2010-10-07 Tarybos reglamento Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (toliau – 2010-10-07 Tarybos reglamentas Nr. 904/2010) 48 straipsnio 2 dalimi, ir 2012-01-31 Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 79/2012, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje tam tikrų nuostatų įgyvendinimo taisyklės (toliau – 2012-01-31 Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 79/2012), III priedu, Pareiškėjas, pateikdamas prašymą grąžinti PVM, turi pateikti 2008-02-18 Direktyvos 2008/9/EB, nustatančios Direktyvoje 2006/112/EB numatyto PVM grąžinimo apmokestinamiesiems asmenims, kurie nėra įsisteigę PVM grąžinančioje valstybėje narėje, o yra įsisteigę kitoje valstybėje narėje, išsamias taisykles 11 straipsnyje nurodytą veiklos aprašymą pagal suderintus kodus.

Sprendime pažymima, kad Pareiškėjui 2018-01-02 buvo išsiųstas raštas Nr. (14.4) 46-MPD-26 pateikti patikslintą prašymą, t. y. prašyme įrašyti papildomus kodus prie sandorių eilučių, nenurodyti 9 ir 21 atskaitos procentų prie visų sandorių eilučių, kuriose nurodyti 6 ir 7 prekių (paslaugų) kodai, pateikti PVM sąskaitų faktūrų kopijas. Pareiškėjas prašymo nepatiksino ir prašytų PVM sąskaitų faktūrų kopijų nepateikė, todėl Inspekcija sprendimu Pareiškėjui 29764,45 Eur PVM sumos už 2016-01-01 – 2016-12-31 laikotarpį negrąžino.

Inspekcijos teigimu, Pareiškėjas nepateikė jokių duomenų, kad per nustatytą 1 mėnesio terminą Pareiškėjas negalėjo pateikti Vilniaus AVMI prašomų dokumentų. Taip pat sprendime

pastebima, kad Pareiškėjas į Vilniaus AVMI dėl prašyme nustatytų klaidų paaiškinimo nesikreipė, termino klaidoms ištaisyti ir PVM sąskaitų faktūrų kopijoms pateikti pratešti neprašė. Pažymėta, kad Pareiškėjas PVM sąskaitų faktūrų kopijų su skundu dėl Vilniaus AVMI sprendimo Inspekcijai taip pat nepateikė. Inspekcijos vertinimu, Pareiškėjas nesilaikė aukščiau minėtuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, nebendradarbiavo su mokesčių administratoriumi, neveikė operatyviai, nebuvo pakankamai atidus bei rūpestingas, siekdamas pasinaudoti savo teise susigrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą 29764,45 Eur PVM už laikotarpį nuo 2016-01-01 iki 2016-12-31.

Atsižvelgusi į nustatytas aplinkybes, Inspekcija patvirtino Vilniaus AVMI 2018-02-14 sprendimą Nr. (14.4)-460-641.

Pareiškėjas pateiktu 2018-04-30 skundu nesutinka su Inspekcijos sprendimu ir teigia, kad vadovaujantis Viešojo administravimo įstatymo (toliau – VŠĮ) 8 straipsnio 1 dalimi individualus administracinis aktas turi būti pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis, o taikomos poveikio priemonės (licencijos ar leidimo galiojimo panaikinimas, laikinas uždraudimas verstis tam tikra veikla ar teikti paslaugas, bauda ir kt.) turi būti motyvuotos. To paties įstatymo 3 straipsnio 13 dalis nustato viešojo administravimo subjektui laikytis išsamumo principo, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nuroydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį.

Pareiškėjas 2017-09-15 Vokietijos mokesčių administratoriui pateikė prašymą sugrąžinti Lietuvoje sumokėtą PVM. Prašymas Vokietijos mokesčių administratoriaus buvo priimtas, kaip atitinkantis visus reikalavimus. Analogiško turinio prašymai Vokietijos mokesčių administratoriaus buvo persiųsti Latvijos bei Estijos mokesčių administratoriams, nes Pareiškėjas tose šalyse patiria panašaus pobūdžio veiklos išlaidas. Nei vienoje iš šių valstybių Pareiškėjas nesusidūrė su sunkumais, siekiant susigrąžinti jose sumokėtą PVM.

Skunde nurodoma, kad 2018-01-03 Pareiškėjas gavo Vilniaus AVMI užklausą, kuria buvo prašoma ištaisyti galimus prašymo trūkumus bei pateikti visų PVM sąskaitų faktūrų kopijas per vieno mėnesio terminą. Vilniaus AVMI užklausa susidėjo iš 380 formaliai išvardintų galimų tokio turinio neatitikimų: „*a sub-classification code is required for the classification code specified*“, „*the invoice is not simplified*“, „*the import or purchase information must comply with the following rule: deductible VAT amount <= VAT amount * pro-rata rate/100*“.

Pabrėžiama, kad Pareiškėjas, gavęs tokios gausybės formaliai išvardintų pastabų sąrašą, nesugebėjo tinkamai ir laiku mokesčių administratoriui atsakyti. Pareiškėjui kilo klausimų, kas yra papildomas kodas, kaip sąskaita turėtų būti supaprastinta, kuo supaprastinta sąskaita skiriasi nuo pateiktųjų duomenų prašyme, kas konkrečiai yra ne taip pateiktoje importo ir pirkimo informacijoje.

Pareiškėjas pažymi, kad šių aplinkybių neįvertino ir į jas neįsigilino taip pat ir Inspekcija, nagrinėdama Pareiškėjo 2018-02-26 pateiktą skundą, o Pareiškėjui kilusius neaiškius klausimus performulavo savaip: „kodėl reikia pateikti supaprastintas PVM sąskaitas faktūras, kodėl prašymo eilutėse nurodyta PVM suma neturi būti lygi atskaitomai PVM sumai“.

Pareiškėjas akcentuoja, jog neabejoja savo pareiga bendradarbiauti su mokesčių administratoriumi bei pateikti visus jo prašomus dokumentus ir duomenis, o taip pat pataisyti bet kokius prašymus ar deklaracijas, pašalinti trūkumus. Pareiškėjui kilo neaiškumų, kaip ir kokius formaliai išvardintus trūkumus Pareiškėjas turi pareigą ištaisyti, tuo tarpu Inspekcija į tai neįsigilino nagrinėdama Pareiškėjo skundą, todėl Inspekcijos sprendimas negali būti laikomas pagrįstu.

Skunde akcentuojama, kad Pareiškėjo nuostoliai yra neproporcingai dideli mokesčių administratoriaus nurodomam pažeidimui. Pareiškėjo teigimu, jis nėra piktybinis mokesčių mokėtojas, sąžiningai, laiku ir nustatyta tvarka moka visus būtinus mokesčius į valstybės

biudžetą. Pareiškėjas Lietuvoje turi įsteigęs atstovybę, kurioje kuria darbo vietas, tokiu būdu Pareiškėjas prisideda prie pridėtinės vertės valstybei kūrimo. Atitinkamai, Pareiškėjas turi teisėtą lūkestį dalį įstatyme numatytų mokesčių susigrąžinti.

Pasak Pareiškėjo, mokesčių administratorius, vadovaudamasis formaliu teisės nuostatu, reglamentuojančių prašymo trūkumų ištaisymo terminą, pažeidimu, atsisakė patenkinti Pareiškėjo skundą dėl Lietuvoje sumokėto PVM negrąžinimo.

Pareiškėjo nuomone, mokesčių administratoriui nebūtų kliūčių priimti būtinus dokumentus arba pratęsti atitinkamą terminą trūkumams ištaisyti net ir esant formaliui pažeidimui. Pareiškėjas akcentuoja, kad yra pasirengęs bendradarbiauti, turi bei gali pateikti visus būtinus paaiškinimus ir dokumentus, įskaitant ir PVM sąskaitas faktūras (377 PVM sąskaitų faktūrų kopijas pridėda prie skundo, Priedas Nr. 6).

Pareiškėjas skundu prašo panaikinti Inspekcijos 2018-03-29 sprendimą, Vilniaus AVMI 2018-02-14 sprendimą Nr. (14.4) 460-64.

Komisija, įvertinusi ginčo bylos medžiagą, šalių pozicijas ginčo klausimu, konstatuoja, jog Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, skundžiamas Inspekcijos 2018-03-29 sprendimas Nr. 69-33 naikintinas ir Pareiškėjo prašymas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Ginčas byloje yra kilęs dėl Inspekcijos sprendimo negrąžinti Pareiškėjui šalies teritorijoje laikotarpiu nuo 2016-01-01 iki 2016-12-31 sumokėtą 29764,45 Eur PVM, Vilniaus AVMI konstatavus, jog Pareiškėjas per teisės aktų nustatytą 1 mėnesio terminą nepatikslino 2017-09-15 pateikto prašymo, jo pagrindimui nepateikė dokumentų. Pareiškėjas iš esmės skunde bei Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovas akcentavo, kad pateiktas prašymas dėl PVM grąžinimo per Lietuvos mokesčių administratoriaus nurodytąjį 1 mėnesio terminą nepatikslintas dėl didelės apimties, t. y. 380 Vilniaus AVMI 2018-01-02 rašte Nr. (14.4) 46-MPD-26 nurodytų prašymo trūkumų bei minėtame rašte išdėstytų reikalavimų, kurie Pareiškėjui buvo neaiškūs ir nesuprantami. Skunde akcentuojama, kad Pareiškėjas yra sąžiningas mokesčių mokėtojas, pasirengęs bendradarbiauti ir teikti mokesčių administratoriui šalies teritorijoje sumokėto PVM grąžinimą pagrindžiančius duomenis. Su skundu Komisijai Pareiškėjas pateikė PVM sąskaitas faktūras.

Atsižvelgus į proceso šalių dėstomas pozicijas, teigtina, kad nagrinėjamu atveju nekeliamas klausimas dėl Pareiškėjo, kaip užsienio apmokestinamojo asmens, atitikties PVM įstatymo 116–118 straipsnio įtvirtintiems reikalavimus dėl PVM grąžinimo, taip pat nekeliamas klausimas dėl prašymo pateikimo termino praleidimo. Todėl Komisija plačiau minėtais klausimais nepasisako, o mokestinį ginčą sprendžia atsižvelgdama į byloje pateiktus duomenis.

Iš ginčo medžiagos matyti, kad Pareiškėjas per Vokietijos mokesčių administratorių 2017-09-15 pateikė prašymą sugrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą 29764,45 Eur PVM už laikotarpį nuo 2016-01-01 iki 2016-12-31 pagal Lietuvoje veikiančių įmonių išrašytas PVM sąskaitas faktūras.

Prašymo pateikimo ir nagrinėjimo metu galiojęs teisinis reglamentavimas įtvirtino, kad Lietuvos mokesčių administratorius, gavęs elektroninį pareiškėjo prašymą grąžinti PVM ir Taisyklių 8 punkte nurodytus dokumentus (jei jie teikiami), per 4 mėnesius nuo prašymo grąžinti PVM gavimo dienos turi patikrinti pareiškėjo ir jo vykdomos veiklos atitiktį PVMĮ 116 ir 117 straipsniuose nurodytoms sąlygoms, taip pat įsigytų (importuotų) prekių (paslaugų) atitiktį PVMĮ 118 straipsnyje nurodytoms sąlygoms ir pranešti pareiškėjui ar jo įgaliotam asmeniui apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM, elektroninėmis priemonėmis jam nusiųsdamas sprendimą, kurio formą tvirtina centrinis mokesčių administratorius (Taisyklių 12 p.). Tuo atveju, jeigu sprendimui priimti trūksta informacijos arba reikia pašalinti prašymo grąžinti PVM trūkumus, Lietuvos mokesčių administratorius, naudodamasis elektroninėmis priemonėmis, per 4 mėnesius nuo prašymo grąžinti PVM gavimo dienos gali paprašyti kitų asmenų, visų pirma, pareiškėjo (arba jo įgalioto asmens), arba jo įsikūrimo valstybės narės kompetentingų institucijų pateikti papildomą informaciją (Taisyklių

13 p.), kuri Lietuvos mokesčių administratoriui turi būti pateikta per 1 mėnesį nuo prašymo gavimo dienos (Taisyklių 14 p.). Jeigu Lietuvos mokesčių administratorius negavo atsakymo į savo prašymą apie savo sprendimą patenkinti arba atmesti prašymą grąžinti PVM pareiškėjui ar jo įgaliotam asmeniui praneša per 2 mėnesius nuo Taisyklių 14 punkte nustatyto termino pabaigos (Taisyklių 15 p.). Analogiškas informacijos pateikimo kompetentingai institucijai terminas bei šios institucijos sprendimo priėmimo terminas nustatytas atitinkamai ir 2008-02-18 Direktyvos 2008/9/EB 20 straipsnio 2 dalyje bei 21 straipsnyje.

Kaip matyti iš byloje pateiktų duomenų Vilniaus AVMI, įvertinusi Pareiškėjo pateikto prašymo dėl PVM grąžinimo duomenis, 2018-01-02 raštu Nr. (14.4) 46-MPD-26, kuris, Pareiškėjo teigimu, jo gautas 2018-01-03, informavo Pareiškėją apie pateikto prašymo trūkumus bei prašė pateikti patikslintą prašymą, t. y. prašyme įrašyti papildomus kodus prie sandorių eilučių, nenurodyti 9 ir 21 atskaitos procentų prie visų sandorių eilučių, kuriose nurodyti 6 ir 7 prekių (paslaugų) kodai, pateikti Direktyvos 2008/9/EB 11 straipsnyje nurodytą veiklos aprašymą pagal suderintus kodus bei PVM sąskaitų faktūrų kopijas. Per teisės aktų nustatytą 1 mėnesio terminą Pareiškėjas Lietuvos mokesčių administratoriaus reikalavimų neįvykdė, todėl Vilniaus AVMI, vadovaudamasi Taisyklėmis, 2018-02-14 sprendimu Nr. (14.4) 460-641 Pareiškėjo prašymo pagrįstai netenkino.

Tačiau Komisija pastebi, kad viešajame administravime galiojantis gero administravimo, objektyvumo ir nešališkumo principas viešojo administravimo subjektus įpareigoja, kad valstybės institucijos, priimdamos administracinius sprendimus (vykdydamos valdžios funkcijas), privalo dirbti rūpestingai, atsižvelgti ir tinkamai įvertinti visus su konkrečiu administraciniu aktu susijusius svarbius veiksnius, o priimamą individualų administracinį aktą įpareigoja pagrįsti objektyviais duomenimis (faktais). Kadangi Pareiškėjas savo pozicijai dėl susidariusios grąžintinos 29764,45 Eur PVM sumos, sumokėtos Lietuvoje, pateikė įrodymus apie prekių įsigijimą Lietuvoje, kuriuos (įrodymus) pripažįsta tiek Komisija, tiek ir mokesčių administratorius (posėdžio Komisijoje metu Inspekcijos atstovė nurodė, kad Pareiškėjas turi teisę susigrąžinti Lietuvoje sumokėtą PVM, o šios sąskaitos faktūros už Lietuvoje įsigytą kurą nebuvo pateiktos Pareiškėjui teikiant prašymą Vilniaus AVMI grąžinti PVM bei nepateiktos centriniam mokesčių administratoriui nagrinėjant skundą dėl Vilniaus AVMI sprendimo), taip pat atsižvelgiant į tai, kad nėra duomenų apie Pareiškėjo piktnaudžiavimą mokesčių srityje, į pateikto prašymo grąžinti šalies teritorijoje sumokėtą PVM nustatytus trūkumus, Komisijos vertinimu, siekiant teisingai išspręsti nagrinėjamą mokestinį ginčą, papildomai pateiktus įrodymus būtina įvertinti ir Lietuvoje sumokėtos 29764,45 Eur PVM sumos grąžinimo Pareiškėjui klausimą spręsti iš naujo.

LVAT praktikoje pripažįstama, kad Komisijai, kaip mokestinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjančiai institucijai, įvertinus ir atsižvelgus į jai naujai pateiktus įrodymus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskusti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą. Todėl tikslinga, kad Pareiškėjo naujai pateiktos PVM sąskaitos faktūros pirmiausiai būtų įvertintos centrinio mokesčių administratoriaus. LVAT, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skusti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui (*LVAT 2006-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A8-738/2006*), taip pat, jog šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus (*LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A11-180/2005*).

Kadangi mokesčių administratorius pripažįsta Pareiškėją kaip užsienio apmokestinamąjį asmenį, turintį teisę susigrąžinti Lietuvos Respublikoje sumokėtą PVM, o

Komisijai papildomai pateiktos PVM sąskaitos faktūros vertintinos kaip svarbus įrodymas, sprendžiant dėl juridinę reikšmę turinčios faktinės aplinkybės – teisės susigrąžinti Lietuvoje sumokėtą PVM – buvimo, Komisija, vadovaudamasi suteikta teise perduoti mokesčių mokėtojo skundą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo (MAĮ 155 str. 4 d. 5 p.), konstatuoja, kad Inspekcijos sprendimas naikintinas ir Pareiškėjo skundas perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, atsižvelgdama į išdėstytus motyvus, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalimi, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2018-03-19 sprendimą Nr. 69-33 ir perduoti Pareiškėjo prašymą centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Galiauskaitė

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Vilma Vildžiūnaitė